

ZLEPŠIT PRÁCI VYSOKÉHO ŠKOLSTVÍ (Výtah)

Projev na plenární schůzi strany na ministerstvu vysokého školství

23. února 1965

2. Ve vyučovací a výchovné práci i ve vědeckém výzkumu pevně nastolit čučche

Poklonkování před velkými a dogmatismus má v naší zemi staré historické kořeny. Jak všichni víme, leží naše země mezi samými velkými zeměmi. Čína a Rusko jsou velké země z hlediska celosvětového a i Japonsko je ve srovnání s naší zemí větší.

Tyto země po jistou dobu všechny usilovaly o to, aby naši zemi dostaly do své moci. Korejská prohnílá feudální vládnoucí třída se velkým zemím zbaběle podrobovala, pochlebovala jim a opírajíc se o sílu jiných zemí, snažila se udržet si své panství. Někteří chtěli sloužit říši Čchingů v Číně, jiní chtěli přivolat síly ruské nebo japonské. Jelikož vládcové z jangbanské šlechty jednali takto bez čučche, nemohla se naše země vyhnout záhubě.

Po třicet šest let trvající koloniální panství japonských imperialistů ještě více podnítilo v hlavách našich lidí poklonkování před velkými. Za okupace japonských imperialistů mnozí lidé ztratili národního ducha a klaněli se Japoncům, mluvili japonsky a i svá příjmení pozměňovali po japonsku tak, jak to Japonci přikazovali.

Jakmile japonský imperialismus zašel, začala se mezi našimi lidmi opět objevovat tendence bezpodmínečně uctívat jiné země. Někteří lidé vyzývali k tomu, aby se všechno dělalo tak, jak to dělají v jiných zemích, aniž jen trochu brali v úvahu skutečnou situaci v naší zemi.

Podceňovali jak historii boje našeho lidu, tak jeho revoluční tradice, stavěli se jak proti naší národní kultuře, tak proti našim krásným a čistým obyčejům a zvyklostem, zděděným od našich předků. Vyzývali

dokonce k tomu, aby se u nás domy stavěly a jídlo jedlo tak, jako v cizině.

Hned po osvobození jsem na jednom shromáždění slyšel projev O Ki Sopa. Hemžil se samými „ideologiemi“, „proletáři“, „hegemoniemi“, zkratka přemírou cizích slov, jimž masy ani nemohly rozumět. Pomyslel jsem si tehdy, že jestliže všichni lidé si z O Ki Sopa budou brát příklad, je nebezpečí, že korejský jazyk v budoucnu zahyne.

V jeho projevu ovšem nebylo nic, co by stálo za slyšení. Nelze předpokládat, že člověk, který se naučil zpaměti pár cizích slovíček, jimiž se chce před masami blýsknout, bude na korejskou revoluci mít vyhraněný názor. Takovíto lidé jsou všichni bez výjimky dogmatiky a lidmi, kteří propadli poklonkovaní před velkými.

Škodlivost poklonkovaní před velkými a dogmatismus jsme s ještě větší naléhavostí pocítili ve vážné době Vlastenecké osvobozené války. Dogmatikové chtěli u nás mechanicky uplatňovat vojenskou teorii a zákony války, vyvinuté v cizině.

Tak např. v zemích, kde mají rozlehle roviny, je efektivní používat děla, střílející po přímce na cíl, kdežto v naší hornaté zemi je nutno používat děl, střílejících po křivce. Avšak dogmatici se odvolávali na to, že v jiných zemích se více používá děl pro přímou palbu na cíl, a chtěli, aby tomu tak bylo i u nás. To nám způsobilo mnoho škod.

I následky dogmatismu, jehož jsme se dopustili v ideologické práci, se v době války jasně projeví. Před válkou někteří lidé neustále propagovali jen bojové výkony jiných armád, ale o revolučním boji našeho lidu mnoho nemluvili. Nemohli tudíž vychovat lidové masy v ušlechtilém revolučním duchu protijaponských partyzánů a naučit je jejich bohatým bojovým zkušenostem. Tak se stalo, že lid neměl dostatečné odhodlání a nebyl dosti připraven bojovat ve složité situaci vlastními silami. Když lidová armáda ustoupila a přišel nepřítel, mnozí lidé ztratili víru ve vítězství a poklesli na mysl. Ani lidé, kteří bojovat chtěli, neznali způsoby boje, a proto se po různých místech skrývali, než byli pochyťáni nepřítelem a tragicky zahynuli.

Dočasný ústup v průběhu války je z hlediska strategického věci, k níž lehce může dojít. I generál Ulčimuňdok porazil obrovskou armádu říše Suej poté, co byl dočasně ustoupil, a také Kutuzov v Rusku na ústupu nepříteli vydal dokonce Moskvu, aby pak opět přešel do ofenzivy a vyhnal Napoleona.

Proto když lidová armáda dočasně ustupovala, nebylo důvodu pro to, aby se ztrácela víra ve vítězství. Kdybychom před válkou byli bývali lid vychovávali v duchu našich revolučních tradic, byl by v týlu nepřítel bez jakéhokoli kolísání dobře bojoval. Přinejmenším by každý mohl vzít na záda pytel rýže a sekyru za opasek a odejít do hor, kde by se po nějaký čas na různých místech zdržoval. Tímto způsobem by bez potíží mohl přečkat 40 dnů.

Vzali jsme si z těchto smutných zkušeností poučení a energicky jsme rozvinuli boj proti poklonkovaní před velkými a dogmatismu, boj za nastoletí čučche.

Příslušníci naší inteligence, kteří zaměření strany na nastolení čučche přijali za své, bojovali dobře a ve své práci dosáhli mnoha úspěchů.

Podívejme se nejprve na úspěchy, dosažené v oblasti společenských věd.

Dříve se naši lidé učili jen dějinám jiných zemí, dějiny své vlasti neznajíce. Jednou v době války jsem prověřoval vyučovací osnovy stranických škol a zjistil jsem, že dějinám Koreje tam bylo věnováno jen několik desítek hodin, zatímco světovým dějinám a dějinám cizích zemí stovky. Tehdy jsem řekl, že lidé, kteří chtějí provádět korejskou revoluci, se nejprve musí učit dějinám svého lidu a že není důvodu, aby se jiné dějiny učili tak podrobně. Jiné je to třeba u odborníků historiků, ale aby naši straniční pracovníci se učili zpaměti jména cizích císařů, mluvící o Alexandrovi tolikátém a tolikátém, Petrovi tolikátém a tolikátém, je úplně zbytečné.

Spolu s tím, jak myšlenka čučche zapouštěla kořeny, pouštěli se naši vědci do studia dějin své země a bojových tradic svého lidu a začínali usilovat o teoretické zobecnění naší revoluce a výstavby. Tak jsme našli naše zapomenuté dějiny a revoluční tradice a hluboce jsme si začínali uvědomovat správnost politiky své strany. To se stalo velkou pomocí při pěstování národní hrdosti a socialistického vlastenectví u lidu a při jeho vyzbrojování revolučními myšlenkami.

I v oblasti přírodních a technických věd došlo k obrovským změnám. Když jsem v těchto dnech byl na rudném dole Unnjul, promluvil jsem si i se soudruhy z geologického průzkumného oddílu. Dříve prý i v tomto oboru se poklonkovaní před velkými a dogmatismus vyskytoval v hojné míře.

Místo, kde se dnes nachází důl Unnjul, bylo odedávna zváno Železná

hora a prý již za vlády dynastie Ri tam naši předkové kopali železnou rudu. Naši geologičtí průzkumníci měli přirozeně vzít v úvahu tuto historickou skutečnost a hledat tam železnou rudu. Oni však ještě před několika lety na tomto místě železnou rudu hledat nechtěli. Bylo tomu tak proto, že bez rozmyšlení uvěřili cizincům, kteří po shlédnutí toho místa prohlásili, že v takové nížině železo není. Fakticky naši soudruzi ani nevěděli, zda ti cizinci měli z geologického průzkumu nějaké větší znalosti či zkušenosti. Avšak protože ti lidé byli z pokročilejší země, považovali všechno, co oni řekli, bez rozmyšlení za správné.

Když se později mezi pracovníky geologického průzkumu ujímalo stanovisko čučche, našli v oné nízké položené krajině velké množství železa. Jen dosud zjištěné zásoby železné rudy na dole Unnjul činí asi 100 miliónů tun. Při dalším průzkumu prý tam bude možno jistě nalézt stovky miliónů tun železné rudy. Pak se důl Unnjul stane velkodolem, srovnatelným s naším největším dolem, dolem musanským.

Protože důl Unnjul leží při dolním toku řeky Tädonggang v blízkosti železáren Hwanghä, má příznivé podmínky pro rychlou dopravu uhlí, přitom s nízkými náklady na dopravu, neboť je možno využít dopravy lodní. Nalezení velkého množství železné rudy na tomto místě je naším velkým úspěchem.

Položil jsem tedy soudruhům z našeho geologického průzkumu otázku, proč s takovou námahou chodili jen po horské divočině, když měli nablízku taková dobrá ložiska. Odpověděli mi na to, že tehdy dělali hlouposti, protože nežili s vlastní hlavou.

Takovéto skutečnosti jsme poznali i v jiných odvětvích. Dříve se naši technici domnívali, že v naší zemi se měď vyskytuje jen velmi málo, jak si to přečetli v knihách, které napsali Japonci. Japonci říkali, že důl v Kapsanu nemá rozvojovou perspektivu, neboť ložiska jsou tam malá. Avšak v důsledku podrobnějšího geologického průzkumu našich odborníků na dole Kapsan, tam nedávno byly nalezeny velké žíly měděné rudy.

Horníci z dolu Kapsan se dnes vyznačují vysokou bojovností. Zavázali se, že letos vytěží 1200 tun nad státní plán.

Pracovníci našeho geologického průzkumu našli nové velké žíly měděné rudy i na jiných místech. Z toho vidíme, jak pošetilé bylo jen tak beze všeho věřit Japoncům, kteří psali, že v naší zemi měď není.

Díky tomu, že pracovníci v oblasti geologického průzkumu si vyty-

čili čučche a projevíli ducha opory o vlastní síly, našli i nikl. Bez niklu nelze vyrábět legované oceli ani nerezavějící oceli. V minulosti se nám stalo, že jsme se dostali do obtíží, když jsme pro zajištění provozu závodu na umělá hnojiva v Hungnamu žádali jiné země o nerezavějící ocel, ale dostalo se nám odpovědi, že nám ji prodají jen za zlato.

Když se pracovníci našeho geologického průzkumu dověděli o této delikátní situaci, v níž se naše země ocitla, podstoupili obtížný boj o získání niklu z útrob naší země a nakonec niklové žíly našli.

Díky tomu, že si naši pracovníci vytyčili čučche, bylo tedy nalezeno železo, měď i uhlí. Tyto cenné rudy, nalezené pracovníky našeho geologického průzkumu, možno všechny nazvat skvělým dárkem, který nám dala myšlenka čučche.

Když se mezi dělníky a techniky ujímala myšlenka čučche, došlo k pokroku i v strojírenství, metalurgii a chemickém průmyslu.

Naši dělníci a technici se odvážně vrhli do řešení technických problémů vlastními silami a úspěšně se vypořádali s úkolem vyrobit řadu složitých moderních strojních zařízení. Naš lid v krátké době vybudoval mnoho strojírenských závodů a získal možnost vlastními silami ve velkém množství vyrábět automobily, traktory a jiná strojní zařízení, jehož je zapotřebí pro technickou revoluci v naší zemi.

Naši vědci a technici též otevřeli skvělou perspektivu rozvoje průmyslu na základě vápence a antracitu, kterého v naší zemi máme hojnost.

Vědci a technici v chemickém průmyslu vyřešili problém zplynování antracitu a vědci a technici v oboru metalurgické technologie vyvinuli metodu souvislé výroby oceli z hrudkového železa. To je významný úspěch, jenž otevírá perspektivu, že bude možno rozvíjet železářský průmysl na základě antracitu, jehož v naší zemi máme hojnost.

Naši vědci odkryli mnoho nových obzorů i v oblasti zemědělské vědy, biologie a medicíny a sklízeli skvělé úspěchy.

Díky tomu, že bylo překonáno poklonkování před velkými a dogmatismus i v oblasti literatury a umění, vzniká mnoho dobrých děl, blízkých citům a cítění našeho lidu.

Dříve, když naši výtvarníci malovali, nebyly to překrásné krajiny naší vlasti, nýbrž krajiny jiných zemí, které našemu lidu byly cizí. Jak jsem sám viděl a na to upozornil v době války, visely dokonce i na pokojích ve vojenské zotavovně jen obrazy, znázorňující krajiny

z ciziny.

Také zpěv se vyznačoval tím, že se nezpívaly lidové písně vlastní země, nýbrž cizí písně, neodpovídající citění našeho lidu, a též národní hudební nástroje byly zavrhovány, že prý jsou primitivní.

Kdybychom byli tento stav jen tak ponechali, byli bychom zcela přišli o drahocenný odkaz skvělé národní kultury, který naši předkové tvořili po celá tisíciletí. Díky tomu však, že naše strana v oblasti literatury a umění prosadila stanovisko čučche, doznala naše literatura a naše umění rychlé obrody a rozvoje na národním základě a začala sloužit tomu, aby činila pracujícím masám jejich život a práci radostnější a zajímavější.

Tak jsme díky boji proti poklonkování před velkými a dogmatismu a za vytyčení čučche v oblasti vědy a techniky i literatury a umění dosáhli obrovských vítězství.

Jak jste se i vy kriticky zmiňovali, vyskytly se ovšem v průběhu boje za vytyčení čučche i jisté úchytky. Trochu se podceňovalo studium cizích řečí a nedostatky se vyskytly i při přejímání zkušeností jiných zemí. Avšak výskyt takovýchto drobných úchytek neznamená, že bychom prosazení stanoviska čučche měli sebeméně litovat. Ztráty, způsobené těmito úchytkami, nestojí, ve srovnání s úspěchy, dosaženými tím, že jsme prosadili čučche, ani za řeč.

Úchytky je ovšem nutno napravit. Napravit je není ani tak obtížné. Kdybychom si však až dodnes čučche nevytyčili a nadále propadli poklonkování před velkými a dogmatismu, naše revoluce a výstavba by byla utrpěla ničím nenahraditelné ztráty. Nebezpečí pro nás až dosud vyplývá z toho, že bychom si nedokázali důsledně vytyčit čučche, a rozhodně nikoli z úchytek, objevujících se v průběhu prosazování čučche.

Proto musíme i nadále v boji za prosazení čučche pokračovat.

Je sice skutečností, že poklonkování před velkými a dogmatismus z myšlení našeho lidu do velké míry vymizel, avšak nedá se ještě říci, že by již byl vymizel úplně. Kořeny poklonkování před velkými, které po dlouhou dobu v dějinách rostly, nemohou tak rychle být vytrženy.

Nelze ani říci, že by v naší zemi zcela vymizely podmínky pro vznik poklonkování před velkými a dogmatismus.

Stejně jako v minulosti i dnes jsou země v našem sousedství všechny velké a mají rozvinutou vědu a techniku. Proto když si nedáme pozor,

může se tu vyvinout poklonkování ve vztahu k těmto zemím.

Pokud jde o militaristické Japonsko, netřeba to ani zvláště zdůrazňovat, ale i ve vztahu k socialistickým zemím je nutné vytyčit si čučche.

Mezi komunisty ovšem každý musí vystupovat proti velmocenskému šovinismu a ve vzájemných vztazích socialistických zemí nesmějí projevy velmocenského šovinismu mít místo. Avšak přežitky starého myšlení ve všech socialistických zemích ještě zdaleka nevymizely. Jak ukazuje zkušenost, mohou se lidé, zatížení velmocenským šovinismem, snadno vyskytnout i v socialistických zemích.

Mezi protistranickými frakcionáři, kteří v naší zemi v minulosti pozvedli hlavu, byli též někteří lidé, kteří se spojili přímo s agresivními silami imperialismu, avšak část jich byla dirigována některými velmocenskými šovinisty.

Frakce Hwajopcha, vedená Pak Hon Jongem, byla napojena na výzvědné orgány USA a byla činná jako náhončí amerických imperialistů. Avšak frakce ML, vedená Čchö Čchang Ikem, podobně jako irkutská frakce, se postavila proti naší straně v dohodě s velmocenskými šovinisty. To se nestalo tak dávno.

Až do doby, kdy ve světovém měřítku imperialismus zmizí, kdy zvítězí komunismus a nebude již věcí mých ani tvých, budou muset i mezi socialistickými zeměmi existovat hranice a v boji proti velmocenskému šovinismu a poklonkování před velkými je nutno pokračovat.

Cílem toho, že vytyčujeme čučche, je konec konců to, abychom vyzbrojeni národní hrdostí a sebedůvěrou, lépe prováděli v naší zemi revoluci. Dobře provádět revoluci ve vlastní zemi je základní povinností, již komunisté v každé zemi mají vůči světové revoluci. Korejští komunisté mohou ke světové revoluci přispět především tím, když budou dobře provádět korejskou revoluci.

Vytyčování čučche není nacionalismem ani není v rozporu s proletářským internacionálním. Opravdový internacionalismus předpokládá vlastenectví. Člověk, který nemiluje svou zemi a nemá zájem o revoluci ve své zemi, nemůže být oddán světové revoluci.

Velmocenský šovinismus je projevem národního egoismu velkých zemí, poklonkování před velkými projevem národního nihilismu malých zemí. Tyto tendence nemají nic společného ani s proletářským internacionalismem, ani se socialistickým vlastenectvím. Proto opravdoví vlastenci a internacionalisté musí energicky vystupovat proti vel-

mocenskému šovinismu i poklonkování před velkými a pevně stát na stanovisku čučche.

Jestliže si chceme vytyčit čučche, musíme především dobře znát svou zem. Musíme provést revoluci v Koreji a vybudovat komunistický ráj na korejské půdě.

I po vítězství komunismu ve světovém měřítku budeme žít na korejské půdě, kde žily dlouhé generace našich předků. Proč bychom pouštěli tuto překrásnou zemi zlatem a hedvábím vyšitých hor a řek a odcházeli žít někam do neznámé nám ciziny?

Jestliže chceme provádět revoluci v Koreji a žít v Koreji, musíme znát dějiny a kulturu korejského národa, musíme znát korejskou zemi i korejská moře, musíme znát úrodné půdy i přírodní bohatství Koreje.

Jen když budeme svou zemi takto dobře znát, budeme moci ve veškerém počínání jednat v souladu s poměry naší země, jen tak budeme poutáni láskou k naší vlasti a národu a budeme pociťovat hrdost a sebevědomí z toho, že provádíme revoluci ve své vlastní zemi.

Naši učitelé však dosud svou zemi dobře neznají a mají malý zájem o revoluci ve své zemi. Za takového stavu nemohou z mladé generace vychovávat skutečné vlastence a revolucionáře.

Naši pedagogové budou musít boj za vytyčení čučche ve své práci začít na prvním místě snahou dobře poznat svou zemi a svou revoluci.

Nejzákladnější metodou pro odstranění poklonkování před velkými a dogmatismu a pro vytyčení čučche je další rozvíjení své země ve všech oblastech politiky, hospodářství a kultury. Jestliže naše země bude lépe než jiné země postupovat v politice, více než jiné země bude mít rozvinutou vědu a techniku a bude mít i vyšší životní úroveň, pak ideologie poklonkování před velkými sama sebou zmizí. Proto příslušníci naší inteligence budou musít na jedné straně vědomě usilovat o vytyčení čučche, ale na druhé straně budou musít též dosahovat pokroku v tom oboru vědy či techniky, v kterém pracují.

Abychom energicky postoupili v technické a v kulturní revoluci a dále urychlili budování socialismu, potřebujeme mnoho vědců a techniků. Musíme dále rozšířit řady pracovníků geologického průzkumu, právě tak jako v ještě větším počtu vyslat dobré techniky do strojírenství, elektrotechnického průmyslu, chemie, zemědělství a všech ostatních odvětví národního hospodářství. Naši pracovníci ve školství musí rozhodným způsobem zvýšit kvalitu výuky a výchovy tak, aby

v hojném počtu mohli vychovat schopné vědce a techniky.

V oblasti společenských věd je nutno nadále neúnavně studovat dějiny naší země a revoluční tradice naší strany. Dále bude nutno hluboko studovat závažné teoretické a praktické problémy, které naše strana vyřešila, tvůrčím způsobem aplikující marxismus-leninismus na realitu naší země, a teoreticky dobře objasňovat proces zákonitého rozvoje naší revoluce a výstavby.

V oblasti přírodních a technických věd bude třeba ještě živěji rozvinout vědecký výzkum, zaměřený na využití přírodního bohatství naší země a na rozvoj průmyslu na základě domácích surovin. Budeme-li se jen o to snažit, může se nám bez potíží dobře dařit, i když budeme mít k dispozici jen naše vlastní přírodní bohatství. Není zapotřebí, abychom pro nic za nic záviděli jiné zemi její přírodní bohatství.

Abychom zajistili samostatnost hospodářství, musíme vybudovat průmysl, který se bude v podstatě opírat o vlastní suroviny. Nejméně 70 % průmyslových surovin si budeme musít zajistit z domácích zdrojů a z jiných zemí dovážet jen některé suroviny, jež v naší zemi neprodukuje.

Jestliže toho chceme dosáhnout, musí vědci a technici ještě aktivněji provádět výzkum domácích surovinových zdrojů a usilovat o nalezení dalších zdrojů těch surovin, kterých máme málo, a pokud možno o výrobu takových surovin, které nemáme.

Když říkáme stavět se proti poklonkování před velkými a dogmatismu, neznamená to, že bychom vyzývali k politice izolacionismu, jako to chtěl Tawongun. Kdybychom jen všechno, co je naše vlastní, považovali za nejlepší a nestudovali nezájatě věci a poměry cizí, nemohli bychom se rozvíjet. Abychom mohli rychle rozvíjet naši vědu a techniku, musíme aktivně přejímat i výsledky vědy a techniky jiných zemí. Musíme se stavět proti politice zavřených dveří při rozvíjení vědy a techniky.

Stále se ještě musíme od jiných zemí mnoha věcem učit.

V strojírenské technologii, elektronice, technice polovodičů a v celé řadě dalších oborů zaostáváme za pokročilými zeměmi. I v oblasti výzkumu atomové energie máme ještě mnoho problémů, které nedokážeme řešit. Nukleárních surovin má naše země sice dost, avšak nedokážeme je zpracovávat průmyslovým způsobem.

Také četné vědeckotechnické problémy, jež mají být dokončeny

v průběhu sedmiletého plánu, jsme dosud nedokázali vyřešit. Nedo-
kážeme řešit problém manganové oceli stejně jako problém výroby
aluminia z alunitu.

V chemickém průmyslu je za základ třeba považovat výrobu synte-
tických vláken a pryskyřice na základě karbidu, který je surovinou, jež
se v naší zemi hojně vyskytuje, musíme však též provádět výzkum vý-
roby chemických výrobků z ropy, dovážené z ciziny. Tyto problémy
naši vědci a technici ovšem také znají, kdyby však někdo chtěl, aby hned
od zítřka byl budován závod pro zpracování ropy, mohlo by se stát,
že bychom narazili na četné technické problémy.

Kromě toho existuje ještě mnoho dalších problémů, kterým by se
naši vědci a technici měli učit a je studovat.

Kdyby jen šlo se poučit o problémech, které neumíme řešit, u jiných
zemí, pak se bez váhání musíme nechat poučit. Přejímáním cizí tech-
niky se k nám žádný kapitalismus ani revizionismus nepašuje. Je zby-
tečné mít strach z učení se od kapitalistických zemí, o socialistických
zemích ani nemluvě.

To, že se učíme cizí vědě a technice, neznamená, že pěstujeme po-
klonkování před velkými. Stačí, abychom jen rychle rozvíjeli naši vědu
a techniku i za cenu toho, že se budeme učit od jiných, a poklonování
před velkými u nás naopak bude ubývat.

Jde o to, na jakém stanovisku stojíme, když se učíme od jiných zemí.
My se od jiných zemí neučíme proto, abychom pěstovali jejich kult
a podřizovali se jim, nýbrž proto, abychom pokročilé země dohnali
a dále posílili samostatnost své země.

Již jsme si vytyčili čuče ve vědě a vybudovali jsme si vlastní pevnou
samostatnou hospodářskou základnu. Věc, kterou dnes potřebujeme,
je přejímat pokročilou techniku jiných zemí, abychom odstranili ně-
které nedostatky našeho průmyslu a dále urychlili technický rozvoj
naší země.

Neznamená to, že vyzýváme k tomu, abychom bez rozmyslu přejí-
mali veškerou cizí techniku. Opomíjet vlastní dobrá technická řešení
a namísto toho přijímat cizí techniku by bylo hloupé počínání. Musíme
se pokud možno učit tomu, co vlastními silami můžeme řešit těžko,
a toto musíme při přejímání přizpůsobovat podmínkám vlastní země.
Kdybychom cizí vědu a techniku nestrávili tak, aby odpovídala pod-
mínkám naší země, nebyla by nám nejen nic platná, ale spíše by nám

ještě uškodila.

Kdybychom např. na základě přijetí cizí stavební techniky stavěli
domy, neodpovídající korejskému způsobu života, domy, jaké nepo-
třebujeme, bylo by to horší, než kdybychom se cizí technice bývali
neučili. Je to totéž, jako když se dovážejí klavíry, aby se pořád hrála
samá evropská hudba, které náš člověk nerozumí.

Klavír je pokročilý moderní hudební nástroj. V zájmu rozvoje své
hudby, musí i Korejci bezpodmínečně klavíry mít. Místo samých evrop-
ských skladeb však na klavír musíme hrát korejské skladby, odpovída-
jící citům a citění našeho lidu. Jen tak může klavír, tento moderní
hudební nástroj, sloužit tomu, aby život našeho lidu byl učiněn radost-
nějším.

Stejně je tomu i s ostatní technikou. Pokročilou techniku jiných
zemí musíme přejímat a dobře absorbovat tak, aby byla v souladu se
životem našeho lidu a aby sloužila naší revoluci a výstavbě.

3. Dále zvyšovat kvalitu výchovy kádrů

Pro zlepšení školské práce je na prvním místě důležité zvyšovat
kvalifikaci učitelů. Bez zvyšování úrovně učitelů nelze zvyšovat kvalitu
výuky a výchovné práce, nelze vychovat dobré techniky a odborníky,
jaké požadujeme. Když technici a odborníci mají nízkou úroveň, nelze
zvyšovat ani kvalitu průmyslových výrobků.

Mnozí lidé dnes říkají, že naši učitelé mají nízkou úroveň a že tech-
nici, které jsme vyškolili, mají slabé schopnosti. Je zapotřebí, abychom
o této věci měli přesnou představu.

Skutečnost, že naše kádry mají o něco nižší kvalifikaci, je do jisté
míry nevyhnutelná. Před osvobozením byl náš průmysl velice zaostalý
a našich národních technických kádrů jsme téměř neměli. Náš průmysl
se během několika poválečných let rychle vyvinul v moderní velko-
průmysl. Tak nám nezbylo, než v krátkém čase vyškolit velký počet
techniků a odborníků. Kdybychom nebyli bývali dokázali rychle vy-
budovat šiky vlastních národních kádrů, nebyli bychom bývali mohli
obnovit zničené závody a podniky ani položit samostatný základ ná-
rodní ekonomiky.

Zvyšování kvalifikace techniků bylo ovšem též důležité, avšak ještě
naléhavějším problémem bylo rychle vychovat určitý počet techniků
a odborníků a ve velkém měřítku rozšířit řady technických kádrů.

Je nad slunce jasnější, že jestliže vysokoškolské studium bude prodlouženo třeba jen o jeden rok, kvalita našich inženýrů se dále o něco zvýší. Avšak v naší situaci bylo zapotřebí, aby vysokoškoláci odcházel na výrobní pracoviště aspoň o rok dříve a ve větším množství. Proto jsme hodně rozšiřovali vysoké školy, ačkoli jsme měli málo školených učitelů, a rozhodli jsme se o jeden rok zkrátit i dobu studia.

Když nám vyrůstá jedna nová továrna za druhou, nemohli lidé, kteří tyto továrny mají řídit, sedět na vysokých školách a jen se obírat knihami. Proto když byla uváděna do provozu vysoká pec v železárnách Hwanghä, bylo studentům pátého ročníku dokonce zkráceno studium o půl roku, aby tam mohli být vysláni.

V důsledku toho se úroveň našich absolventů vysokých škol ovšem mohla o něco snížit.

To, že jsme díky tomuto postupu v krátkém čase vybudovali velký oddíl našich národních kádru, musíme však hodnotit jako obrovský úspěch. Všechny podniky v naší zemi jsou v současné době řízeny techniky a odborníky, které jsme si vychovali. Továrnu, kterou by řídili cizinci, u nás nemáme ani jednu. Vysoké pece řídí absolventi Kim Čchäkovy vysoké školy technické, závod na výrobu umělých hnojiv absolventi Vysoké školy chemického průmyslu v Hamhungu.

Rovněž všechny státní a hospodářské orgány jsou řízeny našimi vlastními kádry. V naší plánovací činnosti máme sice tu a tam ještě nedostatky, avšak takové nedostatky se vyskytují i v jiných zemích. I tak je však skutečnost, že naše kádry samy vypracovávají plány, lepší, než kdyby to dělali poradci, přizvaní z ciziny, kteří poměry naší země neznají.

Říkáme sice, že kvalifikace našich techniků je nízká, avšak ve skutečnosti ani tak nízká není. Naši technici vlastními silami postavili továrnu na vinalon, obnovili vysoké pece a vybudovali velké elektrárny a nedávno vybudovali i závod na zplynování kamenného uhlí. Všechny továrny, které jsme postavili, i stroje, které jsme vyrobili, jaksepatří běží a i ve výrobě dosahují vysoké výkonnosti.

Naši inženýři mají sice za sebou o jeden rok méně studia na vysoké škole, avšak protože se místo toho zase více zocelovali přímo ve výrobě, mají též mnoho předností.

Litovat toho, že nedostudovali vysokou školu, je zbytečné. Studovat budou musít i nadále. Jestliže naši inženýři budou neúnavně studovat,

nesouce sebou zkušenosti, získané ve výrobě a při výstavbě, mohou se z nich stát vynikající technici.

Bylo také velmi správné, že jsme naše národní kádry vychovali svými vlastními silami. Technické kádry můžeme vychovávat i tak, že je pošleme na studia do ciziny. Avšak vysílání na studia do ciziny má své meze. Celé velké množství národních kádru vyslat do ciziny a tam vychovávat není možné. Kdybychom též měli samé lidi, kteří studovali v cizině, dělalo by nám také potíže vytyčit si v hospodářské výstavbě čučche.

Protože naše národní kádry jsou lidé, které jsme my sami za obtížných podmínek vychovali, znají dobře skutečnost naší země, mají velké národní sebevědomí a jsou oddáni straně i lidu. Protože máme početné kádry, které jsme si sami vyškolili, můžeme také bez potíží absorbovat lidi, kteří se vrátili do vlasti po studiu v cizině. Na to, že tedy máme velký oddíl skvělých národních kádru, musíme být vysoce hrdi.

Musíme ovšem i v budoucnosti ve velkém počtu vychovávat naše národní technické kádry. Avšak počet techniků, které máme dnes k dispozici, rozhodně není malý. Jestliže dosud vyškolené techniky racionálně rozmístíme a zajistíme, aby každý mohl pracovat na svém místě, pak co do kvantity nebudeme techniků mít ani tak velký nedostatek.

Nedávno jsem byl na Státním výboru pro výstavbu, kde jsem zjistil, že na správě pro uvádění kapacit do provozu mají v hojném počtu stavební techniky a ekonomy, avšak nikoho, kdo by rozuměl vysokým pecím nebo strojnímu zařízení. Aby správa pro uvádění kapacit do provozu plnila svou úlohu při budování závodů, bude musít mít nejen stavební techniky, ale i mnoho lidí, kteří se vyznají v průmyslové technice. Racionálnímu rozmístování techniků musíme věnovat detailní pozornost.

V budoucnu budeme musít rozšiřovat řady techniků a odborníků sice i po stránce kvantitativní, avšak důležitým problémem dnes je zvýšení úrovně naší inteligence o další stupeň. Vědeckotechnická úroveň našich kádru dnes nestačí držet krok s požadavky rychle postupující technické a kulturní revoluce.

V dnešních podmínkách, kdy se technická úroveň celkově zvedla, člověka, který má jakés takés technické znalosti, již nelze nazývat technikem. Jestliže naši technici dnes chtějí stát v prvních řadách při

technické a kulturní revoluci, musí rozhodným způsobem zvyšovat svou úroveň.

Pro zvýšení své úrovně musí naši učitelé, vědecktí pracovníci a technici mnoho studovat.

Jedním z největších nedostatků našich kádrů je to, že nestudují. Kdo nestuduje, stane se nutně lenochem. Člověk, který na to konto, že se něčemu naučil, ani nestuduje a jen lenoší, je vlastně horší než někdo, kdo studovat neměl příležitost. Budeme musit energicky bojovat proti případům, kdy někteří lidé nestudují, a prosadit mezi učiteli, vědeckými pracovníky a techniky skutečné studijní ovzduší.

Naše strana dnes požaduje, aby se i mezi dělníky stalo pravidlem, že 8 hodin budou pracovat, 8 hodin studovat a 8 odpočívat. Příslušníci inteligence budou přirozeně musit studovat ještě více než dělníci.

Nestudujeme proto, abychom si vydělali více peněz, ale proto, abychom lépe prováděli revoluci. Když se do věci dáme v tomto duchu, dokážeme si najít na studium čas a dokážeme i studovat efektivněji.

Abychom mezi učiteli nastolili studijní ovzduší, musí nejprve jít příkladem vstříc vedoucí pracovníci ministerstva vysokého školství. Ministr a jeho náměstkové by měli jít na vysoké školy a tam přednášet. Nejednou jsme zdůrazňovali, že je zapotřebí, aby nejen vedoucí pracovníci ministerstva, nýbrž i pracovníci ústředního výboru strany přednášeli na vysokých školách.

Je to také velmi dobrý způsob, jak přimět kádry ke studiu. Před studenty kádroví pracovníci plácát nesmysly nebudou moci. Aby mohli přednášet, budou si musit leccos přečíst a nad mnoha problémy se hluboce zamýšlet.

I vědci z akademie věd budou bezpodmínečně musit přednášet na vysokých školách. To jim bude obrovskou pomocí při zvyšování kvalifikace.

Mezi učiteli bude třeba pravidelně pořádat kursy formou kolektivního vyučování ve třídě. Při dobrém uplatňování formy kolektivního vyučování ve třídě lze na učitele dohlížet, aby studovali, a zvyšovat kvalitu vyučování. Lidé, kteří se stavějí proti formě kolektivního vyučování ve třídě, si pravděpodobně myslí, že vysokoškolští učitelé nepotřebují dohled, v tom se však mýlí. Dohled potřebuje každý. Jen když existuje dohled, lze zvyšovat zodpovědnost a jen, když sedí pohromadě více lidí, mohou se navzájem učit a sjednocovat své názory.

Mezi učiteli též bude třeba v širokém měřítku organizovat vědecká symposia. Je to dobrá metoda, jak vytvářet studijní atmosféru a jak dále prohlubovat vědomosti učitelů.

Pracovníci ministerstva vysokého školství a vysokoškolští učitelé si dále budou musit ještě více zvyšovat svou politickou a ideologickou úroveň. Za tím účelem je na prvním místě třeba zintenzívnit studium politiky strany.

Jen když známe politiku strany, můžeme správně řešit všechny problémy. Žádný problém nesmíme řešit jen podle svého soukromého názoru nebo omezeného rozumu, nýbrž nezpodmínečně podle měřítká, jímž je nám politika strany. Jestliže kádry neznají politiku strany, nemohou řídit žádnou práci.

Na vysokých školách vychováváme techniky a odborníky, kteří budou musit bezprostředně řídit na všech úsecích socialistické výstavby. Proto studenti musí politiku strany znát a vysokoškolští učitelé, kteří je učí, i pracovníci ministerstva vysokého školství, kteří vysoké školy řídí, musí všichni bez výjimky politiku strany znát lépe, než kdokoli jiný.

Pracovníci ve školství musí dobře znát nejen školskou politiku, nýbrž veškerou vnitřní i zahraniční politiku strany. Jen tak mohou vychovávat kádry podle požadavků strany a vyzbrojovat je idejemi strany.

Pracovníci v oblasti školství ve svém celku však dnes ze stranických usnesení čtou nanejvýš ta, která se přímo týkají jejich práce, a nesnaží se poznávat celkové záměry strany. Není možné, aby lidé, jejichž úkolem je vychovávat kádry, které strana potřebuje, takto podceňovali studium politiky strany.

Napříště bude nutno, aby i oddělení stranických orgánů svolávala školské pracovníky a zatím je seznamovala s problémy socialistické výstavby a s problémy mezinárodních vztahů, o nichž se ve straně diskutuje.

Někteří soudruzi si mohou třeba myslit, že kdyby se takové schůzky konaly častěji, zdržovalo by je to od vyučování. Ve skutečnosti však takové schůzky jsou pro vyučování velikou pomocí. Bez znalosti politiky strany konat bez jakéhokoli zaměření přednášky, odtržené od skutečnosti, nemá smysl, i kdyby jich bylo sebevíce.

V minulosti, když jsme prováděli revoluční práci, jsme kolikrát probděli celé noci a vynechávali obědy a večeře, jak jsme diskutovali

o zaměření našeho boje. Stejně je tomu i v práci školy. Pracovníci ve školství se musí zúčastňovat schůzí, na nichž se seznamují s politikou strany nebo ji studují, i kdyby jim mělo zbýt méně času na spánek. Tak bude třeba zajišťovat, aby všichni politiku strany dokonale znali.

Dále bude třeba vysoké školy ještě lépe vybudovat a zvýšit úroveň jejich posluchačů.

V naší zemi dnes máme přes 90 vysokých škol. Vedle vysokých škol s denním studiem, které máme v ústředí a v provinciích, existují na velkých závodech závodní vysoké školy. V provinčních městech a na velkých závodech a podnicích kromě toho máme komunistické univerzity a jejich pobočky. Směrnice strany, budovat takto velký počet vysokých škol a rychle rozvíjet vysoké školy, byla správná.

V průběhu této práce se však vyskytla i celá řada nedostatků. Jelikož na vysoké školy bylo přijímáno mnoho posluchačů, vyskytli se tu a tam mezi nimi i jedinci, kteří pro studium nemají předpoklady. Proto máme lidi, kteří školu nedostudují, i celou řadu lidí, kteří ani po dostudování své poslání jakožto národní kádry řádně splňovat nemohou. V celostátním měřítku jsou to veliké ztráty.

Při rychlém rozšiřování vysokých škol a zvyšování jejich počtu jsme narázeli na překážky při kvalitativním budování učitelských řad a na potíže při vytváření podmínek pro studium pro posluchače.

Kromě toho dnes existují okolnosti, které nám brání přijímat na školy tak velké počty posluchačů, jako dříve. Závody a podniky jsou sice ochotny vysílat dobré soudruhy, kteří hrají ústřední roli ve výrobě, na závodní vysoké školy, nechtějí je však vysílat na vysoké školy s denním studiem. Pro přijetí do vysokoškolského denního studia nemáme tedy dostatek vhodných kandidátů.

Jestliže mnoha vysokoškolákům chceme udělit i studijní stipendia, znamená to také velké zatížení pro státní pokladnu. Nejen to, musíme vzít také v úvahu skutečnost, že v boji za splnění sedmiletého plánu máme napjatou bilanci pracovních sil. Za situace, kdy musíme zapojovat do výroby co nejvíce lidí a kdy nám jde o každého jednotlivce, nemůžeme počet posluchačů v denním studiu jako dříve nadále zvyšovat.

Proto naše strana tentokrát přikročila k omezování počtu posluchačů v denním studiu při současném posilování systému studia při práci. Než přijímat nerozumně vysoký počet lidí a posílat je do života leda-

byle vyškolené, je lepší přijímat dobré lidi, i kdyby byli početně trochu slabší, a vychovávat je zodpovědně a dobře. Tento postup také odpovídá současným požadavkům dnešního rozvoje našeho národního hospodářství.

V zájmu zlepšení vyučovací a výchovné práce vysokých škol je třeba školy vybudovat laboratorním zařízením a potřebnou literaturou.

Pouze dostatek laboratorního zařízení a literatury umožňuje, aby si učitelé a posluchači zvyšovali svou kvalifikaci. V minulosti na to stát sice vynaložil velké úsilí, ale vysoké školy a vědecké ústavy se nezbytným laboratorním zařízením v uspokojivé míře vybavit nepodařilo.

Státnímu výboru plánovacímu byla důležitost laboratorního zařízení známa, avšak zdá se, že je nenakupoval s odůvodněním, že je nedostatek deviz. To, že devizovou bilanci máme napjatou, je pravda. Avšak v zájmu rozvoje vědy a techniky nesmíme litovat peníze na nákup laboratorního zařízení.

Laboratorní zařízení, bez kterého se akademie věd nebo vysoké školy nemohou obejít, je nutno směle obstarávat nákupem, i když to bude stát něco deviz. Především bude třeba obstarat dobrá laboratorní zařízení pro takové vysoké školy jako je Kim Ir Senova univerzita a Kim Čchäkova vysoká škola technická.

Avšak proti nesprávné tendenci žádat od státu i takové věci, které si vědecké orgány či vysoké školy mohou vlastními silami bez potíží opatřit, bude třeba energicky bojovat.

Heslem opírat se o vlastní síly se bude musit v praxi řídit především ministerstvo vysokého školství a vysoké školy. Jen tak budou moci technici a odborníci, kteří z vysokých škol vyjdou, řídit závody a podniky v duchu zásady opírat se o vlastní síly.

Ať se dnes jdeme podívat na kterýkoli závod nebo do kteréhokoli podniku, najdeme tam nemálo pracovníků, kterým schází snaha opírat se o vlastní síly.

Před několika dny jsem navštívil Pchjongjanské pletářské závody. Abychom zajistili pro pracující dostatek pletených výrobků, koupili jsme za mnoho zlata v cizině továrnu. Avšak tato továrna je dodnes invalidou, který se neumí postavit na vlastní nohy.

Svolali jsme vedoucí pracovníky závodů a položili jim otázku, zda nechtějí projednat nějaké problémy. Požadovali, abychom jim zajistili surovinu z ciziny s tím, že umělé hedvábí, vyráběné u nás, prý nemo-

hou použít, a dokonce chtěli, abychom jim v cizině nakupovali i jehly.

Kdybychom pro výrobu látek dováželi za drahé peníze dokonce i suroviny, nevystačili bychom s rozpočtem. Kdyby vedoucí pracovníci závodů měli snahu opírat se o vlastní síly, usilovali by o to, aby za každou cenu využívali domácích surovin. Tím spíše by nepožadovali, abychom nakupovali dokonce jehly, které si v naší zemi můžeme vyrobit.

Požadovali též, abychom jim postavili barvířský provoz a kotel. Barvení však lze provádět v Pchjongjanských textilních závodech, které leží hned vedle, a pokud jde o kotel, stačilo by, kdyby závody společně používaly topného zařízení s některým z blízkých úřadů či podniků. Tito soudruzi však nemyslí na dnešní možnosti naší země a stále jen chtějí, aby jim vše obstaral jen stát. Asi si myslí, že předseda vlády je člověk, který chodí s velkým pytle, z něhož na požádání cokoli rozdává. Řekl jsem proto těmto soudruhům upřímně, aby se neomezovali na to, že si jen vyvěsí heslo opírat se o vlastní síly, nýbrž aby toto heslo uváděli v život.

Skutečnost, že se technici, vyškolení na našich vysokých školách, když přijdou do závodů, nesnaží nevyřešené problémy řešit vlastními silami, nýbrž při každé příležitosti takto jen požadují, aby se něco dovezlo z ciziny, je zaviněna tím, že školští pracovníci tyto lidi nedokázali vychovat v duchu opírání se o vlastní síly.

Na vysokých školách je třeba zajišťovat, aby si školy pokud možná zhotovovaly laboratorní přístroje a zařízení samy, přičemž učitelé musí jít jako první příkladem vstřícnosti. Za situace, kdy je nedostatek potřebného materiálu, nebude ovšem výroba laboratorního zařízení snadná, jestliže je budeme chtít udělat dobře. Není však nutné se těchto věcí bát. Je třeba dosáhnout toho, aby to, co si školy mohou udělat samy, si samy udělaly s tím, že se odvážně vrhnou do díla, a jen to, co si skutečně zhotovit nemohou, by se pak mělo nakupovat v cizině.

Dále bude třeba zavést pravidlo, že laboratorních přístrojů a literatury se bude užívat společně. Vysoké školy mohou využívat i laboratorních přístrojů a literatury, které jsou v akademii věd nebo na závodech. Protože naše země není příliš rozlehlá, je možno to snadno takto dělat.

Je třeba začít tím, že především ministerstvo vysokého školství jako hospodář ve svém domě provede soupis literatury a laboratorního

zařízení, které v naší zemi máme k dispozici. Protože se nic takového dosud nepodnikalo, nikdo neví, jaké laboratorní přístroje a jaká literatura dnes u nás je.

Jestliže provedeme soupis veškeré literatury a všech laboratorních přístrojů, které v celé naší zemi máme, a jestliže této literatury a těchto přístrojů budeme společně užívat, vystačíme pro potřeby vyučování a výzkumu i s tím, co dnes máme, aniž budeme narážet na větší překážky.

Dále bude třeba usilovat o to, aby vysoké školy byly vybudovány s ještě větší pečlivostí. Nelze ovšem říci, že podmínky, které stát pro vysoké školy vytvořil, jsou dnes uspokojivé. Je však třeba za podmínek, které byly vytvořeny, školy budovat s větší pečlivostí.

Naši vysokoškoláci skoro všichni mají za sebou vojenskou službu nebo mají zkušenosti z pracovního zařazení. Též naši učitelé jsou značně zocelení. Proto stačí dobře podnítit jejich iniciativu a vysoké školy bude možno budovat krásně a kulturně.

Dále je skutečností, že studenti budou moci v praktickém zaměstnání dobře pečovat o stát a společnost jen tehdy, jestliže jim během jejich studia na vysoké škole vštípíme návyk pečlivě žít.

Vysokoškolská výchova je poslední etapou školské výchovy. Proto absolvent vysoké školy musí být všestranně připraveným pracovníkem, který bude nejen vyzbrojen po stránce politicko-ideologické a vědeckotechnické, nýbrž bude schopen i vést řádný a pečlivý způsob života.

Když přijdeme do závodů, setkáváme se s lidmi, kteří prý vystudovali vysokou školu, ale neumějí udržovat továrnu v pořádku, neumějí si ani pečlivě a krásně zařídit internáty, v kterých žijí, ani nedodržují osobní hygienu. I to je způsobeno tím, že vysoká škola studenty řádně nevychovala.

Školští pracovníci budou muset dostatečně využívat všech podmínek, které stát vytvořil, a vyvíjet iniciativu, aby neustále věnovali pozornost tomu, aby nejen školní budovy a internáty, což je samozřejmě, ale i okolí vysoké školy bylo čistě upravené a pěkně zařízeno.

V zájmu zlepšení vysokoškolské výchovné práce bude třeba posílit řízení vysokých škol ministerstvem.

Z řízení vysokých škol je nutno rozhodným způsobem odstranit byrokratismus a formalismus. Úkolem ministerstva bude nikoli posílat na vysoké školy své pracovníky, aby tam nanejvýš poukázali na nedo-

statky a vyslovili pokárání, nýbrž zajišťovat, aby podobným způsobem, jako v poslední době ústřední výbor strany řídí závody a podniky, instruktoři z ministerstva, zařazení jakožto členové do stranických výborů vysokých škol, skutečně pomáhali vysokým školám v jejich práci, působíce sami pod vedením těchto stranických výborů. Instruktoři musí podniknout hluboko mezi učitele a studenty a spolu s nimi upřímně projednávat, co by se mělo dělat pro to, aby se na vysokých školách zkvalitňovala výuka a výchova a aby se studentům vytvářely ještě lepší studijní podmínky, musí učitelům a studentům pomáhat tak, aby problémy, na které narážejí, byly včas řešeny.

Při řízení vysokých škol budou vedoucí pracovníci ministerstva vysokého školství napříště musit chodit na školy v doprovodu většího počtu odborníků. Když nepostačí pracovníci z rezortu ministerstva vysokého školství, bude zapotřebí zmobilizovat i schopné odborníky z akademie věd nebo jiných institucí. Jen tak budou s to hluboko proniknout do práce vysoké školy.

Jestliže je někdo ministrem nebo náměstkem ministra, neznamená to ještě, že z toho titulu může všemu dobře rozumět. Aby mohl práci vysoké školy konkrétně řídit, musí si promluvit s učiteli i posluchači, musí se zúčastnit schůzí stranických buněk, poslechnout si přednášky, prohlédnout si laboratoře. Aby to bylo proveditelné, musí své úsilí spojit celá řada lidí, lidé, kteří se dobře vyznají ve společenských vědách, i lidé, kteří dobře rozumějí přírodním vědám a lidé s velkými zkušenostmi z vyučovací a výchovné práce.

Tímto způsobem musí ministerstvo vysokého školství zajišťovat, aby se na vysokých školách zintenzívoval politický život, aby všichni učitelé a zaměstnanci i posluchači škol byli pevně stmelováni kolem strany, aby se zkvalitňovala výuka i výchovná práce a aby vysoké školy byly zařizovány krásněji a pečlivěji. Tak bude na vysokých školách možno vychovávat stranicky vyhraněné, třídně hluboce uvědomělé, vysoce vzdělané a kulturní všestranně schopné kádry.

Na plenární schůzi stranické organizace ministerstva bylo vysloveno mnoho dobrých připomínek ke zlepšení práce vysokého školství. Nedostatky, které se při této příležitosti ukázaly, bude třeba rychle napravit a důsledně prosadit školskou politiku strany tak, aby v práci vysokého školství nastal nový velký obrat.